

РЕШЕНИЕ

№ 5314

гр. София, 25.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 76 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МАЯ Й. МИХАЙЛОВА

при участието на секретаря ЕЛИ КР. ШОКОРДОВА
като разглежда докладваното от МАЯ Й. МИХАЙЛОВА Гражданско дело № 20231110113562 по описа за 2023 година

Ищцата С. Е. Н.а е предявила срещу ответника „К...Г“ ЕООД обективно кумулативно съединени осъдителни искове с правно основание **чл. 200 КТ, вр. чл. 52 ЗЗД и чл. 86, ал 1 ЗЗД** за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от **5 000.00 лв.**, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди вследствие на трудова злополука, настъпила на 08.07.2022 г., както и сумата от **347.22 лв.**, представляваща мораторна лихва от датата на инцидента – 08.07.2022 г., до деня, предхождащ датата на подаване на исковата молба – 14.03.2023 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 15.03.2023 г., до окончателното изплащане. Претендира разноски.

Ищцата твърди, че с ответника са били в трудово правоотношение, като по силата на сключения Трудов договор от 14.07.2021 г. ищцата е заемала длъжността „продавач-консултант“. На 08.07.2022 г. ищцата претърпяла трудова злополука – падане от табуретка, използвана вместо липсваща стълба, при подреждане на дрехи по рафтовете, вследствие на което е получила контузия на лявата ръка. Впоследствие се установило, че има изкълчване на лъчевата кост на лявата ръка, поради което ръката била имобилизирана. Ищцата била в отпуск по болест в периода от 11.07.2022 г. до 08.08.2022 г.

Сочи, че на 31.08.2022 г. била подадена Декларация за трудова злополука с вх. № 772/31.08.2022 г. На 26.10.2022 г. с разпореждане № 31991 от същата дата на ТП на НОИ – София-град злополуката е приета за трудова.

Ищцата твърди да е изпитвала силни болки вследствие на травмата, не е могла да извършва елементарни ежедневни дейности, имала силни затруднения при къпане, била □ е необходима помощ от приятеля □, имала и затруднения със съня. Не успяла да отпразнува пълноценно сватбата си. Твърди да има ограничение в свободното движение на ръката, притеснява се, че няма да може да се грижи пълноценно за детето си, тъй като е бременна.

Ответникът „К...Г“ ЕООД, в законоустановения едномесечен срок, е депозирал отговор на исковата молба, с който оспорва исковете по основание и размер. Не оспорва наличието на трудово правоотношение между страните. Твърди, че разпореждането на ТП на НОИ София-град е нищожно, тъй като не съдържа необходимите реквизити. Евентуално счита, че дори да е налице трудова злополука, ищцата е злоупотребила с право. Твърди, че в деня на инцидента ищцата се е скарала с прекия си ръководител, тъй като не била уважена молбата □ за прекратяване на трудовото правоотношение по взаимно съгласие. Поддържа, че ищцата е била запозната с трудовите си задължения, както и че използването на табуретки по начина, по който ищцата ги е използвала, било изрично забранено. Сочи груба небрежност и съпричиняване на инцидента. Излага съображения, че отговорността му следва да се изключи или намали. Посочва, че ищцата ходела с високи обувки на работа и това е подпомогнало злополуката. Счита неимуществените вреди за недоказани и не във връзка с инцидента, а с предишна хронична травма на ищцата на пострадалата ръка. Твърди, че размерът на обезщетението е завишен. Оспорва акцесорния иск за лихва. Претендира разноски.

Съдът, съобразно чл. 235, ал. 2 от ГПК във връзка с наведените в исковата молба доводи и възражения на ответника, намира за установено от фактическа страна следното:

Не се спори между страните, а и се установява от представените по делото Трудов договор №35/14.07.2021 г., че между тях е съществувало трудово правоотношение, по силата на което ищцата е заемала длъжността „продавач-консултант“.

От представеното по делото Разпореждане на Териториално поделение

– София град на Националния осигурителен институт № 31991/26.10.2022 г., официален документ, издаден на осн. чл. 60, ал. 1 КСО от длъжностно лице при НОИ, се установява, че на 08.07.2022 г. ищцата С. Е. Н.а е претърпяла злополука, която е призната за трудова по чл. 55, ал. 1 от КСО, като е посочено, че същата е станала през време и при повод на извършваната работа – обслужване на клиенти в магазин Clishe, София Ринг Мол, като при поставяне на артикул на рафт, пострадалата пада от табуретка, вследствие на което получава изкълчване на главичката на лъчевата кост на лява ръка.

Видно от постъпилото по делото с вх.№333393/21.11.2023 г. на директора на Териториално поделение – София град на Националния осигурителен институт горепосоченото разпореждане № 31991/26.10.2022 г. не е било обжалвано в законоустановения срок и е влязло в сила на 15.12.2022 г.

От представената по делото медицинската документация, постъпила от Столична РЗИ, се установява, че ищцата от раждането си страда от „травматична пареза на брахиалния плексус“, като от 2004 г. е с призната степен на инвалидност (65% намалена соц. адаптация с чужда помощ) по повод „Друг паралитичен синдром - родово травматична пареза на плексус брахиалис синистра – средно тежка форма“. През 2009 г. на ищцата е проведено оперативно лечение по повод хабитуална луксация (обичайно изкълчване), през 2010 г. г. е приложено повторно лечение по същия повод, в друго лечебно заведение.

В настоящото производство е изслушано и прието заключение на съдебномедицинска експертиза, които настоящия състав намира за компетентно и обективно дадено и кредитира с доверие. От заключението на вещото лице се установява, че в резултат на настъпилата трудова злополука ищцата е получил следните травматични увреждания – изкълчване на главичката на лъчевата кост на лявата ръка, на болестно променен фон, свързан с хабитуална луксация на същата ръка, с давност от детството. Вещото лице е констатирало, че на 08.07.2022г. ищцата С. Е. Е., на 25 г., е прегледана в УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“ ЕАД, гр.София, като при прегледа ищцата е съобщила за падане от стол по време на работа, направена е рентгенова снимка, поставена е диагноза „изкълчване на главичката на лъчевата кост“ на лявата ръка, проведено е безкръвно наместване, ръката е

имобилизирана (обездвижена). При ищцата, на базата на състоянието, описано в медицинската документация, постъпила от Столична РЗИ, е отчетено, че лявата ръка е с тежка степен на увреда, от тотален тип. Вещото лице е отчело, че при ищцата са налице клинични данни за увреда на лакътната става в миналото, с непълно възстановяване на разкъсаната ставна капсула, което позволява рецидивиращи изкълчвания на главичката на лъчевата кост дори при минимални усилия, както и, че обемът на движения в лакътната става е силно намален, до минималния такъв, а при всяко последващо изкълчване ще е налице болка. При така наречените „хабитуални луксации“ настъпват спонтанни изкълчвания, или провокирани от леки съприкосновения (травма), или при дейности от ежедневиия живот. Получават се от слабост на съединителната тъкан или стари травми. Оперативното лечение средство на избор при хабитуалните луксации, но често с незадоволителен ефект.

От заключението на вещото лице се установява, че изкълчването на лъчевата кост при хабитуална луксация изисква обездвижване за период 10-15 дни, общият оздравителен процес е за 20-25 дни. Изкълчването на лъчевата кост в лакътния ѝ край, при хабитуална луксация, причинява значителни по сила болки, по-интензивни в „острия“ период на травмата в първите 3-5 дни, постепенно стихващи в рамките на пълния възстановителен период.

Вещото лице е посочило, че изкълчването на лъчевата кост в областта на лакътната става се реализира по два механизма:

- директно, при травма (удар) в горния край на лакътната кост;
- индиректно, при падане върху съответната длан, при разгъната в лакътната става ръка.

Предвид това, че при падане от неголяма височина (напр.табуретка) са възможни и двата механизма, то от медицинска гледна точка е налице причинна връзка между травмата и процесния инцидент. В конкретния случай при ищцата С. Е. Е. (Н.а) е налице „Увреждания на нервни коренчета и плексуси – родово травматична пареза на мишичния сплит - тежка степен“ и „състояние след двукратно оперативно лечение по повод контрактура в лява лакътна става“. Налице е мускулна атрофия на мускулатурата на цялата ръка, с трайна флексионна контрактура в лакътната става, с функционална негодност на крайника. При падане на терен, от каквато и да е височина,

напр. табуретка, е практически напълно възможно да се получи установената травма – хабитуална луксация. В конкретният случай се касае за травма на лакътната става, която е болестно увредена от детството, с данни за рецидивиращи спонтанни изкълчвания още от детска възраст, по повод на които ищцата е оперирана двукратно в този период.

От показанията на свидетеля А.К. Н. (съпруг на ищцата), които показания съдът намира за последователни, непротиворечиви и подкрепящи се от събраните по делото писмени доказателства, и кредитира с доверие, се установява, че непосредствено след настъпване на процесната трудова злополука ищцата изпитвала силни болки и не могла да се обслужва сама, което продължило 4-5 месеца. Свидетелства, че злополуката се отразила психически на ищцата, тъй като настъпила непосредствено преди сватбата им, поради което ищцата изпитвала освен силните болки и допълнителен психически дискомфорт и притеснения.

От показанията на свидетеля С. С. К. (служител на ответното дружество, заемал длъжността „подавач-консултант“ до м. август 2022 г.) се установява, че свидетелката имала същите трудови задължения, както и ищцата. Свидетелства, че стоката в магазина била така подредена, че да не им се налага да използват помощни средства, както и че табуретките в магазина, били предназначени за използване от клиентите.

От показанията на свидетеля Р.Р.М. (служител на ответното дружество на длъжност „ръководител търговски екип“) се установява, че на 08.07.2022 г. ищцата я уведомила в разговор по телефона, че е паднала от табуретка и се налага да затвори магазина, за да отиде на лекар. Свидетелства, че в деня преди инцидента ищцата искала да ползва отпуск, но такъв ѝ бил отказан, тъй като нямало кой да я замества. Сочи, че многократно ищцата не спазвала работното си време и изготвения график за смените, имало оплаквания от клиенти и от нейната колежка, поради което свидетелката уведомила ищцата, че положението е нетърпимо и ищцата се съгласила да напусне.

Относно исковете по чл. 200, ал. 1 от КТ

Съгласно чл. 200, ал. 1 КТ за вредите от трудова злополука или професионална болест, които са причинили временна неработоспособност, трайна неработоспособност над 50 % или смърт на работника или служителя, работодателят отговаря имуществено, независимо от това, дали негов орган

или друг негов работник или служител има вина за настъпването им, като дължи обезщетение за разликата между причинената вреда – неимуществена и имуществена, включително пропуснатата полза, и обезщетението и/или пенсията по общественото осигуряване – ал. 3.

Видно от законовата разпоредба фактическият състав за възникване на отговорността на работодателя, имаща по същество обективен характер, включва следните кумулативни предпоставки: 1) наличие на трудово правоотношение между страните по делото, 2) професионално заболяване или трудова злополука, претърпяна от работника или служителя в периода на трудовото правоотношение и причинила временна неработоспособност, трайна неработоспособност над 50 % или смърт, 3) вреда – имуществена или неимуществена, и 4) причинна връзка между професионалното заболяване или трудовата злополука и вредата. В настоящият случай посоченият фактически състав е налице.

Не се спори между страните, а това е видно и от събраните доказателства, че между страните е съществувало трудово правоотношение, по силата на което ищцата е заемал длъжността „продавач-консултант“.

Установи се и, че на 08.07.2022 г. ищцата е претърпяла трудова злополука през време и при повод на извършваната работа – обслужване на клиенти в магазин Clishe, София Ринг Мол, като при поставяне на артикул на рафт, ищцата паднала от табуретка, вследствие на което получава изкълчване на главичката на лъчевата кост на лява ръка.

Посочената злополука има характер на трудова по смисъла на чл. 55, ал. 2 КСО. Квалификацията на злополуката като трудова и обстоятелствата, при които е настъпила, са отразени и в посоченото по-горе Разпореждане на Териториално поделение – София град на Националния осигурителен институт 31991/26.10.2022 г., по чл. 60, ал. 1 КСО. Същевременно процесното увреждане е причинило неработоспособност на ищцата – в случая временна неработоспособност, видно от представените болнични листи.

Що се отнася до конкретно претърпените от ищцата вследствие на трудовата злополука неимуществени вреди, съдът намира следното:

Съгласно кредитираното от съда заключение на изслушаната СМЕ, в резултат на получените от процесната трудова злополука здравословни увреждания ищецът е претърпял редица неимуществени вреди – изкълчване

на главичката на лъчевата кост на лявата ръка, на болестно променен фон, свързан с хабитуална луксация на същата ръка, с давност от детството. От заключението на вещото лице се установява и, че изкълчването на лъчевата кост при хабитуална луксация изисква обездвижване за период 10-15 дни, общият оздравителен процес е за 20-25 дни. Изкълчването на лъчевата кост в лакътния ѝ край, при хабитуална луксация, причинява значителни по сила болки, по-интензивни в „острия“ период на травмата в първите 3-5 дни, постепенно стихващи в рамките на пълния възстановителен период.

С оглед гореизложеното съдът намира, че са налице всички предпоставки чл. 200, ал. 1 КТ за възникване в тежест на ответника на задължение за обезщетяване на причинените на ищцата неимуществени вреди, която по своята същност е безвиновна и обективна такава. Съгласно чл. 52 ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Критериите за определяне на този размер са вида и обема на причинените неимуществени вреди, интензивността и продължителността на претърпените болки и страдания, общовъзприетото понятие за справедливост и общото икономическо състояние на обществото, което е от значение за номиналния размер на обезщетението. С оглед на тези критерии, обстоятелството, че периодът на лечение на ищцата е причинил неудобства в ежедневието бит и обслужване, интензивни болки и страдания, трайно затруднение в движенията на левия горен крайник за период по-голям от 20 дни, значителни по сила болки, по-интензивни в „острия“ период на травмата в първите 3-5 дни, постепенно стихващи в рамките на пълния възстановителен период, съдът намира, че общото обезщетение в конкретния случай следва да бъде определено в размер на 4 000.00 лв. – за причинените неимуществени вреди през периода от злополуката до подаване на исковата молба.

Съгласно разпоредбата на чл.201, ал.2 КТ отговорността на работодателя може да се намали, ако пострадалият е допринесъл за трудовата злополука, като е допуснал груба небрежност. Относително към възражението на ответника за проявена от ищцата груба небрежност, съответно и към отговорността на същия за причинените вреди, се явява това какви конкретни действия е извършила ищцата непосредствено преди настъпването на злополуката и какво е отношението на същите към настъпването на вредоносния резултат.

От показанията на разпитаните свидетели и извънсъдебните изявления на ищцата, които могат да се приемат за неизгодни за нея, съответно и имащи характера на доказателство за съответните факти, се установяват конкретните действия, които тя е извършила към релевантния момент.

Съдът намира, че от свидетелските показания и изявленията на ищцата в извънсъдебното обяснение, следва изводът, че процесната злополука е възникнала именно в ситуация, при която ищцата при поставяне на артикул на рафт, пада от табуретка, вследствие на което получава изкълчване на главичката на лъчевата кост на лява ръка.

С оглед на изложеното съдът намира, че безспорно действията на ищцата, при които е възникнала злополуката, са в разрез с изискванията за безопасна работа.

Груба небрежност по смисъла на чл.201, ал.1 КТ е налице в случаите, в които поведението на работника очевидно логически, житейски и съобразно установените правила за съответната дейност, които са му известни, е несъответно на условията при които се предприема по начин, че опасността от него е предвидима дори от най-небрежния индивид с нормална интелектуално и мисловна дейност. Съдът счита, че в случая обосновано може да се приеме, че е налице проявена от ищцата груба небрежност. Както беше посочено и по-горе, самият механизъм на причиняване на процесните увреждания включва извършени от ищцата действия по създаване на предпоставки за падане, съответно съзнава и опасността от подобно поведение, която е и ясно видима. С оглед на изложеното съдът счита, че е налице съпричиняване чрез посоченото поведение, представляващо груба небрежност, поради което обезщетението следва да бъде намалено, като съобразно установените конкретни действия на ищцата и отношението им към настъпването на вредите, намалението следва да бъде 20%. Съдът намира, че не са налице основания за по-голямо намаление на обезщетението, тъй като от друга страна работодателят е могъл да вземе по-адекватни мерки, чрез които да препятства подобно поведение на работника.

По изложените съображения, както и доколкото липсват доказателства ответникът да е заплатил на ищцата суми относими към процесната претенция, предявеният иск следва да се уважи до размера от 3 200.00 лева.

Като законна последица от това следва да се присъди и законна лихва върху уважения размер от датата на увреждането до окончателното изплащане на сумата, като за разликата над тази сума до пълния предявен размер от 5 000.00 лв. искът следва да се отхвърли.

За претендиращия периода на забавата от 08.07.2022 г. до 14.03.2023 г. размерът на дължимата мораторна лихва върху главницата в размер на 3 200.00 лева, изчислен с помощта на компютърна програма, с която разполага съдът за изчисляване на лихви, възлиза на 231.43 лв., поради искът следва да се уважи до предявения размер от 231.43 лв.

Относно разноските по производството

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца следва да бъдат присъдени и сторените от него и своевременно поискани разноски по делото **съразмерно** с уважената част на предявените искове, в размер на 5.44 лв., представляващи сбора от заплатените от ищеца държавни такси.

Ответникът следва да бъде осъден на основание чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата да заплати адвокатско възнаграждение на адвоката на ищеца, който съгласно представения договор за правна помощ, е осъществявал безплатно процесуално представителство по делото, като съобразно уважената част от исковете дължимото възнаграждение е в размер на 832.00 лв.

При този изход на спора на ответника на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК следва да се присъдят своевременно поисканите разноски по производството **съразмерно** с отхвърлената част – в размер на 432.72 лв. (депозит за вещо лице и заплатено адвокатско възнаграждение).

На основание чл. 78, ал. 6 ГПК ответникът следва да заплати държавна такса в полза на СРС върху уважените искиви претенции в размер на 128.00 лв., както и съразмерна част от разноските за изслушаната СМЕ в размер на 128.00 лв.

Така мотивиран Софийският районен съд,

РЕШИ:

ОСЪЖДА „К...Г“ ЕООД, ЕИК .., със съдебен адрес: гр. София, .. – адв. С. С., да заплати на С. Е. Н.А, ЕГН *****, със съдебен адрес – гр.

София, .. – адв. Г. В., **на основание чл. 200, ал. 1 от КТ сумата от 3 200.00 лв.** – обезщетение за претърпени неимуществени вреди, в резултат на трудова злополука, призната за такава с Разпореждане на Териториално поделение – София град на Националния осигурителен институт № 31991/26.10.2022 г., настъпила на 08.07.2022 г., изразяваща се в изкълчване на главичката на лъчевата кост на лявата ръка, **и на основание чл. 86, ал 1 ЗЗД сумата от 231.43 лв.**, представляваща мораторна лихва за периода от 08.07.2022 г. до 14.03.2023 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 15.03.2023 г. до окончателното изплащане на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ** исковете за разликата до пълния им предявен размер, **като неоснователни.**

ОСЪЖДА „К...Г“ ЕООД, ЕИК .., със съдебен адрес: гр. София, .. – адв. С. С., **да заплати на С. Е. Н.А, ЕГН *******, със съдебен адрес – гр. София, .. – адв. Г. В., на основание чл. 78, ал. 1 ГПК **сумата от 5.44 лв.**, представляваща разноски по делото пред СРС.

ОСЪЖДА „К...Г“ ЕООД, ЕИК .., със съдебен адрес: гр. София, .. – адв. С. С., да заплати на основание чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата на **адв. Г. В.**, с адрес: гр. София, .., **сумата от 832.00 лв.**, представляваща адвокатско възнаграждение по делото, съобразно уважената част от исковете, за осъществяването от адвоката безплатно процесуално представителство.

ОСЪЖДА С. Е. Н.А, ЕГН *****, със съдебен адрес – гр. София, .. – адв. Г. В., да заплати на **„К...Г“ ЕООД, ЕИК ..**, със съдебен адрес: гр. София, .. – адв. С. С., **сумата от 432.72 лв.** – разноски за производството пред СРС.

ОСЪЖДА „К...Г“ ЕООД, ЕИК .., със съдебен адрес: гр. София, .. – адв. С. С., **да заплати** по сметка на Софийския районен съд на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК държавна такса в размер на **128.00 лв.** и разноски за СМЕ в размер на **128.00 лв.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____